

opusdei.org

”Ni förfogar över tusentals människors förböner”

Den 31 maj prästvigde biskop Javier Echevarría 26 diakoner i prelaturen Opus Dei. Här publiceras Mässans predikan.

2003-06-04

Kära bröder och systrar, kära diakoner.

1.Vi firar Kristi Himmelfärd, en särskild glädjefull högtid, eftersom

den låter oss betrakta Jesus Kristus när Han under änglaskarornas jubel far upp i härlighet till himmelen. Även vi, som är medlemmar i hans mystiska kropp, *lever i hoppet att en dag bli förenade med honom i härligheten* (1). Denna förvissning mildrar den skugga av sorg som utmärker detta firande. Också apostlarna kände sig bortkomna då de fäste sin blick vid Herren som avlägsnade sig och insåg att den fysiska skilsmässan från Jesus, vid vars sida de hade tillbringat tre år, var slutgiltig, tills några änglar riktade till dem denna fråga: *Galileer, varför står ni och ser mot himlen? Denne Jesus som har blivit upptagen från er till himlen skall komma tillbaka just så som ni har sett honom fara upp till himlen*(2). Apostlarna återvände sedan till Jerusalem under stor glädje(3).

Genom den helige Andes kraft förblir Jesus på olika sätt mitt ibland oss tills

han återkommer i härlighet. Andra Vatikankonciliet lär att Herren «är närvarande med sin kraft i sakramenten, så att när någon döper är det Kristus själv som döper. Han är närvarande i sitt ord, så att det är han själv som talar då den heliga Skrift läses i Kyrkan. Han är slutligen närvarande när Kyrkan ber och sjunger, han som gav löftet: "Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem"(Matt 18:20)»(4). Och han är närvarande först och främst «i Mässans offer, dels i prästens person (...) dels och framför allt under de eukaristiska gestalterna»(5). Jag vill nu kort tala om denna sakramentala närvaro och på så sätt belysa betydelsen av den liturgiska ceremoni under vilken en grupp diakoner som tillhör prelaturen kommer att bli prästvigda.

2. Encyklikan om Eukaristin som Johannes Paulus II nyligen

publicerade understryker kraftigt ett väsentligt drag i den katolska läran: «När Kyrkan firar Eukaristin, åminnelsen av hennes Herres död och uppståndelse, blir denna centrala frälsningshändelse verkligen närvarande (...). Detta offer är så avgörande för mänsklighetens frälsning att Jesus Krisus förverkligade det och inte återvände till Fadern förrän han hade efterlämnat åt oss ett medel för att delta i det som om vi hade varit närvarande»(6).

Om vi mediterar dessa ord på djupet och försöker begripa hela deras innehåll, kommer vi att inse att det handlar om något som är verkligen imponerande. Vi har det inte sämre ställt än apostlarna: även vi, män och kvinnor på 2000-talet, vidrör omedelbart Herrens död och uppståndelse då vi deltar i den heliga Mässan med levande tro och äkta fromhet. Det inkarnerade Ordets

frälsningshandling som fullbordades för tvåtusen år sedan och genom vilken han befriade oss från synden och gjorde oss till Guds barn blir sakramentalt närvarande i det heliga Mäsoffret. Som den helige Josemaría hävdade, är den heliga Mässan ett verkligt och aktuellt försoningsoffer. Eftersom det är verkligt och aktuellt bör vi varje dag sträva efter att tränga allt djupare i det och följaktligen förvandla vår dag till en helig, ren och obefläckad offergåva som vi, tillsammans med Kristus, frambär åt Gud Fadern genom den helige Ande. Eftersom det handlar om ett försoningsoffer, bör vi ångra våra försummelser och att vi så ofta har underlåtit att göra den heliga Mässan till vårt livs mittpunkt.

Hur vi än uttrycker vår tacksamhet mot Kristus för denna ovärderliga gåva, så förblir vår tacksamhet alltid otillräcklig. Som påven påminner oss om, borde vi alltid stå på knä «i

tillbedjan inför detta Mysterium: ett stort Mysterium, ett barmhärtighets Mysterium. Vad mer kunde Jesus göra för oss? Eukaristin visar en kärlek som varar verkligen ”intill slutet” (Joh 13:1), en kärlek som inte känner några gränser»(7)

Det är just för att säkerställa korsoffrets verkliga och aktuella närvaro i världen intill tidens slut som Jesus Kristus instiftade prästvigningens sakrament. Tack vare detta sakrament väljer, viger och sänder Herren några människor som skall göra honom synligt närvarande inför de övriga människorna. När de förkunnar Guds ord eller förvaltar sakramenten, handlar prästerna alltid *in persona Christi*. Dessa ord – som den helige Fadern skriver – betyder «mer än "i Kristi namn" eller "i Kristi ställe". "In persona": det vill säga i en specifik, sakramental identifikation med den "högste och

evige Prästen", som är den som både skapar och genomför sitt eget offer, i vilket han sannerligen inte kan ersättas av någon annan.»(8)

Prästerna är levande redskap för Herrens heliga mänskliga natur. Det är Han som ifrån himlen verkar genom dem, på ett mycket särskilt sätt i mässan och i bikten. Den helige Josemaría tyckte om att betrakta denna verklighet. Han sade: «Jag kommer fram till altaret och tänker: Josemaría, du är inte Josemaría(...), du är Kristus. Alla vi präster är Kristus. Jag lånar ut till Herren min röst, mina händer, min kropp, min själ: jag ger honom allt. Det är Han som säger: Detta är min kropp, detta är mitt blod, det är Han som konsekkrerar. Annars skulle jag inte kunna göra det. Där förnyas på ett oblodigt sätt Kalvariebergets gudomliga offer. Alltså är jag där in persona Christi, jag fungerar som

Kristus. Prästen försvinner som egen person»(9)

Sakt Josemaría en modell av en fullständigt prästerlig tillvaro

3. Nu riktar jag mig till er, mina barn som är diakoner. I de möten vi hade under dessa månader då ni förberedde er för prästvigningen har jag talat med er om vår Fader som en modell av en fullständigt prästerlig tillvaro. Ni känner många enskildheter i hans liv som bör bidra till att hans prästerliga livs fängslande exempel blir inpräntad i eldskrift i era själar, så att ni blir Herrens trogna redskap och medverkar till själarnas helgelse.

Nu vill jag påminna er om ett av dessa betecknande drag som är nära förknippat med det uppdrag ni får anförtrott att göra Kristus, Prästen, Mästaren och Herden, *synligt närvarande*. Jag syftar på nödvändigheten av att i varje stund

vara en levande och genomskinlig
avbild av Herren, så att de troende
kan upptäcka Frälsarens heliga och
barmhärtiga ansikte när de ser på er,
lyssnar till era uppmaningar eller ser
hur ni uppträder.

Jag upprepar det med den helige
Josemarías ord: «Av prästen kräver
man att han skall lära sig att inte
hindra Kristi närvaro i sig, särskilt i
de stunder då han genomför
Kroppens och Blodets offer eller då
han, i Guds namn, förlåter synderna i
den enskilda och hemliga
sakramentala bikten. Uppdraget att
dela ut dessa två sakrament har en så
framträdande ställning i prästens
uppdrag att allt annat måste kretsa
kring det»(10). Målet är högt, men
inte ouppnåeligt, eftersom Herren
skänker er sin nåd i rikligt mått.
Denna säkerhet kommer att alltid
fylla er med en orubblig frid.
Begrunda det som den helige
Gregorios av Nyssa lär om prästen:

«Igår och i förrgår var han en av folket. Plötsligt framträder han som ledare, lärare, mästare i fromhet, de heliga mysteriernas tjänare. Och allt detta utan att hans kropp eller hans utseende på något sätt ändrats. Skenbart är han den som han var, men tack vare en osynlig kraft, en särskild nåd, har hans själ förvandlats till det bästa»(11). Ni förfogar dessutom över en djup vetenskaplig och andlig förberedelse samt tusentals människors förböner, vilket är det viktigaste.

Det är en självklarhet för oss alla att be den gode Herden att Han må sända ut många heliga präster till Kyrkan. Vi ber först och främst för den helige Fadern, som så frikostigt förbrukar sina krafter i Kyrkans och hela mänsklighetens tjänst. Vi ber för Roms kardinalvikarie, för alla biskopar och för de övriga ämbetsbärarna. Och ni, de nya prästernas föräldrar och syskon,

tacka Herren för den kärlek med vilken Han har utmärkt er familj. Bemöda er om att besvara all denna kärlek genom att förnya ert kristna liv. Mina hjärtligaste lyckönskningar till er alla.

Jungfru Maria förenades på ett unikt sätt med Korsets offer. På Kalvarieberget fick hon uppdraget att, i den helige Johannes person, vara Moder till var och en av hennes Sons lärjungar och i allrahögsta grad prästerna. Hon «gjorde *Eukaristins offerkaraktär* till sin egen, inte bara på Kalvarieberget, utan under hela sitt liv»(12). Om vi umgås med henne med ett barns kärlek, om vi ber rosenkransen på rätt sätt och betraktar hemligheterna, särskilt under detta år som är tillägnat denna marianska andaktsövning, kommer vi att – såsom den helige Fadern påpekar – gå i *Marias, den "eukaristiska" kvinnans* (13), skola och vi kommer att alltmer växa i vår

kärlek till Gud och – av kärlek till
Gud – till de andra.

Amen.

1. Kollektbönen.

2. Första läsningen (Apg 1:11).

3. Luk 24:52.

4. Andra Vatikankonciliet, Konst.
Sacrosanctum Concilium, nr. 7.

5. Ibid.

6. Johannes Paulus II, Litt. enc.
Ecclesia de Eucharistia, 17/4 2003, nr.
11.

7. Ibid.

8. Johannes Paulus II, Litt. apost.
Dominicae cenæ, 24/2 1980, nr. 8.

9. Den helige Josemaría,
Anteckningar från hans förkunnelse,
10/5 1974.

10. Den helige Josemaría, predikan
Präst för all evighet, 13/4 1973.

11. Den helige Gregorios av Nyssa,
Predikan vid Herrens dop.

12. Johannes Paulus II, Litt. enc.
Ecclesia de Eucharistia, 17/4 2003, nr.
56.

13. Jfr. Ibid., kap. VI.

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/ni-forfogar-over-tusentals-
manniskors-forboner/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/ni-forfogar-over-tusentals-manniskors-forboner/) (2025-08-07)